

IK BEN

Vrees niet!

IK BEN

Vrees niet!

Hans van de Lagemaat

Schrijver: Hans van de Lagemaat
ISBN: 9789463980173
© Hans van de Lagemaat

Inhoud

1	Inleiding.....	5
2	Ik ben het, vrees niet.....	9
3	Des doods schuldig	15
4	Schaduw en Werkelijkheid, het Brood uit de hemel	19
5	Het brood des levens en het levende water	24
6	Het ware Brood.....	30
7	Het licht der wereld.....	35
8	Ik ben de Deur en Ik ben de goede Herder	41
9	Ik ben Herder, de goede	47
10	Ik ben de Opstanding en het Leven	53
11	Ik ben de ware Wijnstok.....	58
12	Ik ben de Weg, en de Waarheid en het Leven	63

1 Inleiding

In het Grieks zijn er twee manieren om 'ik ben' te zeggen namelijk *egoo eimi* of *eimi*. De eerste vorm heeft het persoonlijk voornaamwoord 'ik'. De tweede niet. In het Nederlands en in de meeste andere talen is het woordje 'ik' grammaticaal gezien verplicht. In het Grieks ligt dat iets anders. Aan de werkwoordsvorm is al te zien dat het om de eerste persoon enkelvoud gaat. In zekere zin is het dus overbodig om daar het woordje 'ik,' 'jij,' 'hij,' etc. aan toe te voegen. Maar soms niet.

Bijvoorbeeld in Mattheüs 11:29, 'leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart' ontbreekt het woordje *egoo*, 'Ik', maar het zit al besloten in het woordje *eimi*, 'Ik ben'. Het al dan niet aanwezig zijn van het woordje 'Ik' is veelal een kwestie van klemtoon. Als de nadruk in de zin op de persoon moet vallen dan wordt het persoonlijk voornaamwoord toegevoegd en anders (dikwijls) niet.

Zo staat in Mattheüs 14:27 het woordje *egoo* er wel.

'Maar meteen sprak Jezus hen aan en zei: Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd.' (Mat. 14:27).

De discipelen waren in zwaar weer beland met hun schip en in hun nood zagen ze dan ook nog eens iemand op hen afkomen, lopend over het water. Het is niet onbegrijpelijk dat ze in deze hachelijke omstandigheden het uitschreeuwden van angst. Maar toen klonk hen de vertrouwde stem van de Meester tegemoet. IK ben het. Ik en niemand anders. Hij was ook de Enige in het gehele universum Die deze woorden met zoveel gezag tot hen kon spreken.

'Ik ben' staat er in deze tekst. We kunnen er haast niet aan ontkomen om hier onmiddellijk te denken aan die Naam waarmee God Zich aan de berg Horeb aan Mozes bekendmaakte.

'En God zei tegen Mozes: IK BEN DIE IK BEN. Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden.' (Ex. 3:14).

'Ik ben' is de Naam van de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob (Ex. 3:6, 15). En in dat licht bezien is deze naam interessant als de Heere Jezus Zelf deze woorden in de mond neemt. Niemand minder dan God Zelf stelde de angstige discipelen in hun slingerende bootje gerust. En Zijn woorden misten hun uitwerking niet. Niet op de discipelen en ook niet op de wind. De wind ging liggen (Mat. 14:32). En de discipelen aanbaden Hem:

'Werkelijk, U bent de Zoon van God.' (Mat. 14:33).¹

De meest opmerkelijke uitspraak vinden we in Johannes 8. In het lange twistgesprek in dat hoofdstuk beroemden de Joden zich erop Abrahams zaad te zijn. De Heere beschuldigde hen ervan in elk geval niet Abrahams werken te doen. Het gaat er fel aan toe en over en weer beschuldigden ze elkaar ervan uit de duivel te zijn of de duivel te hebben. De climax van dit gedeelte begint in vers 51.

'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand Mijn woord in acht genomen heeft, zal hij beslist de dood niet zien tot in eeuwigheid.' (Joh. 8:51).

Hoezo de dood niet zien? Hoe zit dat dan met Abraham en de profeten? Die zijn toch ook gestorven? We voelen al aankomen waar dit gesprek naar toe gaat.

'U bent toch niet meer dan onze vader Abraham, die ook gestorven is? Ook de profeten zijn gestorven. Voor wie geeft U Zichzelf uit?' (Joh. 8:53).

¹ Hier ontbreekt het persoonlijk voornaamwoord. De discipelen drukken niet uit: U, en niemand anders is Gods Zoon. Zij willen zeggen: U bent GODS ZOON.